ಚಿತ್ತವ ಕೊಡದೆ ನಸುನಗುತ ॥
ಚಿತ್ತವ ಕೊಡದೆ ನಸುನಗುತ ಬಂದು ಪುರು ।
ಷೋತ್ತಮನ ಕಂಡು ನಮಿಸಿದಳು ॥ ೬೮ ॥

ನಾನಾ ಕುಸುಮಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮಾಲೆಯ ।
ಶ್ರೀನಾರಿ ತನ್ನ ಕರದಲ್ಲಿ ॥
ಪೀನಕಂಧರದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮರಾಯನ ।
ಕೊರಳಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟು ನಮಿಸಿದಳು ॥ ೬೯ ॥

ಉಟ್ಟ ಪೊಂಬಟ್ಟೆಯ ತೊಟ್ಟಾಭರಣಂಗಳು ।
ಇಟ್ಟ ನವರತ್ನದ ಮುಕುಟವು ॥
ದುಷ್ಟಮರ್ದನನೆಂಬ ಕಡೆಯ ಪೆಂಡೆಗಳು ।
ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಹರಿಗೆ ವಧುವಾದಳು ॥ ೭೦ ॥

ಕೊಂಬು ಚಂಬಕ ಕಹಳೆ ತಾಳ ಮದ್ದಳೆಗಳು ।
ತಂಬಟೆ ಭೇರಿ ಪಟಹಗಳು ॥
ಭೊಂ ಭೊಂ ಎಂಬ ಶಂಖ ಡೊಳ್ಳು ಮೌರಿಗಳು ।
ಅಂಬುಧಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿಸೆದವು ॥ ೭೧ ॥

ಅರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾಚಮನ ಮೊದಲಾದ ಷೋಡಶಾ ।
ನರ್ಘ್ಯ ಪೂಜೆಯಿತ್ತನಳಿಯಗೆ ।
ಒಗ್ಗಿದ ಮನದಿಂದ ಧಾರೆಯೆರೆದನೆ ಸಿಂಧು ।
ಸದ್ಗತಿಯಿತ್ತು ಸಲಹೆಂದ ॥ ೭೨ ॥

ವೇದೋಕ್ತ ಮಂತ್ರ ಪೇಳಿ ವಸಿಷ್ಠ ನಾರದ ಮೊದ ।
ಲಾದ ಮುನೀಂದ್ರರು ಮುದದಿಂದ ॥
ವಧೂವರರ ಮೇಲೆ ಶೋಭನದಕ್ಷತೆಯನು ।
ಮೋದವೀಯುತ್ತ ತಳಿದರು ॥ ೭೩ ॥

ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಂಬರದಿ ದುಂದುಭಿ ಮೊಳಗಲು ।
ತುಂಬುರು ನಾರದರು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತ ॥
ತುಂಬುರು ನಾರದರು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತ ಪಾಡಿದರು ಪೀ ।
ತಾಂಬರಧರನ ಮಹಿಮೆಯ ॥ ೭೪ ॥

ದೇವನಾರಿಯರೆಲ್ಲ ಬಂದೊದಗಿ ಪಾಠಕರು ।
ಓವಿ ಪಾಡುತ್ತ ಕುಣಿದರು ॥
ದೇವತರುವಿನ ಹೂವಿನ ಮಳೆಗಳ ।
ಶ್ರೀವರನ ಮೇಲೆ ಕರೆದರು ॥ ೭೫ ॥

ಮುತ್ತು ರತ್ನಗಳಿಂದ ಕೆತ್ತಿಸಿದ ಹಸೆಯ ನವ ।
ರತ್ನ ಮಂಟಪದಿ ಪಸರಿಸಿ ॥
ನವರತ್ನಮಂಟಪದಿ ಪಸರಿಸಿ ಕೃಷ್ಣನ ।
ಮುತ್ತೈದೆಯರೆಲ್ಲ ಕರೆದರು ॥ ೭೬ ॥

ಶೇಷಶಯನನೆ ಬಾ ದೋಷದೂರನೆ ಬಾ ।
ಭಾಸುರಕಾಯ ಹರಿಯೆ ಬಾ ॥
ಭಾಸುರಕಾಯ ಹರಿಯೆ ಬಾ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ವಿ ।
ಲಾಸದಿಂದೆಮ್ಮಹಸೆಗೆ ಬಾ ॥ ೭೭ ॥

ಕಂಜಲೋಚನನೆ ಬಾ ಮಂಜುಳ ಮೂರ್ತಿಯೆ ಬಾ।
ಕುಂಜರ ವರದಾಯಕನೆ ಬಾ ॥
ಕುಂಜರವರದಾಯಕನೆ ಬಾ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ನಿ ।
ರಂಜನ ನಮ್ಮ ಹಸೆಗೆ ಬಾ ॥ ೭೮ ॥

ಆದಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಲದೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ।
ಶ್ರೀದೇವಿಯರೊಡನೆ ಪವಡಿಸಿದ ॥
ಶ್ರೀದೇವಿಯರೊಡನೆ ಪವಡಿಸಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ।
ಮೋದದಿಂದೊಮ್ಮೆ ಹಸೆಗೆ ಬಾ ॥ ೭೯ ॥

ಆದಿಕಾರಣನಾಗಿ ಆಗ ಮಲಗಿದ್ದು ।
ಮೋದಜೀವರ ತನ್ನ ಉದರದಲಿ ॥
ಮೋದ ಜೀವರ ತನ್ನುದರದಲಿ ಇಂಬಿಟ್ಟ ಅ ।
ನಾದಿ ಮೂರುತಿಯೆ ಹಸೆಗೆ ಬಾ ॥ ೮೦ ॥

ಚಿನ್ಮಯವೆನಿಪ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೋ ।
ತಿರ್ಮಯವಾದ ಪದ್ಮದಲ್ಲಿ ॥
ರಮ್ಮೆಯರೊಡಗೂಡಿ ರಮಿಸುವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ।
ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹಸೆಗೆ ಬಾ ॥ ೮೧ ॥

ನಾನಾವತಾರದಲಿ ನಂಬಿದ ಸುರರಿಗೆ ।
ಆನಂದವೀವ ಕರುಣಿ ಬಾ ॥
ಆನಂದವೀವ ಕರುಣಿ ಬಾ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ।
ಶ್ರೀನಾರಿಯೊಡನೆ ಹಸೆಗೇಳು ॥ ೮೨ ॥

ಬೊಮ್ಮನಾಲಯದಲ್ಲಿ ರನ್ನದ ಪೀಠದಿ ಕುಳಿತು ।
ಒಮ್ಮನದಿ ನೇಹವ ಮಾಡುವ ॥
ನಿರ್ಮಲ ಪೂಜೆಯ ಕೈಗೊಂಬ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪ ।
ರಮ ಮೂರುತಿಯೆ ಹಸೆಗೆ ಬಾ ॥ ೮೩ ॥

ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನ ಮನೆಯಲಿ ಭಾರತೀದೇವಿಯಾಗ ।
ಲಿಕ್ಕಿ ಬಡಿಸಿದ ರಸಾಯನವ ॥
ಸಕ್ಕರೆಗೂಡಿದ ಪಾಯಸ ಸವಿಯುವ ।
ರಕ್ಕಸವೈರಿಯೆ ಹಸೆಗೆ ಬಾ ॥ ೮೪ ॥

ರುದ್ರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಣಿದೇವಿಯರು ।
ಭದ್ರಮಂಟಪದಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ॥
ಸ್ವಾದ್ವನ್ನಂಗಳ ಬಡಿಸಲು ಕೈಗೊಂಡ ।
ಮುದ್ದು ನರಸಿಂಹ ಹಸೆಗೆ ಬಾ ॥ ೮೫ ॥